

ИЗМЕЂУ СУДБИНЕ И ОБИЧНОГ ЖИВОТА

ПОЗОРИШТЕ
КАО
МЕСТО
СУСРЕТА

46. БОРИНИ
ПОЗОРИШНИ ДАНИ

БИЛТЕН 8

Град Вршац

Република Србија

BAT

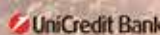
ДУНАВ
ОСИГУРАЊЕ

TUDORS

Japi

UniCredit Bank

VITEZ & KOM

simpo

CONNECT

[illegible]

НАГРАДЕ НА 46. БОРИНИМ ПОЗОРИШНИМ ДАНИМА И ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ЖИРИЈА

Награда "Борисав Станковић" за **најбољу представу** у целини на 46. "Бориним позоришним данима" у Врању додељена је остварењу **Моје позориште**, по тексту и у режији Бориса Лијешевића, у продукцији "Атељеа 212" из Београда.

Жири (у саставу драмски писац и сценариста Миливоје Млађеновић као председник жирија, а као чланови театролог Горан Ибрајтер и глумица из Северне Македоније Зорица Панчић), образложио је да се у представи "у исповедној форми **снажно артикулише позиција уметника** у најширем смислу ње речи".

"У конкретном случају позоришног редитеља у односу на стварност коју живи и позоришну стварност", навео је жири.

Награда "Борисав Станковић" за **најбољу женску улогу** додељена је **Наташи Марковић** за улогу Маре у представи **Црно злато**, Београдског драмског позоришта, док је истоимена награда за најбољу мушку улогу додељена **Небојши Илићу** за улогу у представи **Моје позориште**.

"Наташа Марковић доследно остварује лик Маре у маниру **театра айсурда**, у представи која се бави транзицијом разорене породице", нагласио је жири.

"**Комплексни лик**, који се креће од нарајора до пројатонисте, њ. редитеља и саучесника у представи Моје позориште, која се бави њињем - ко сам ја - **заводљивом лакоћом њумачи Небојша Илић**", додаје се у образложењу.

Награда "Борисав Станковић" за **најбољи драмски текст** додељена је **Стевану Копривици** за ауторски текст у представи **Уна** београдског "Звездара театра".

"Стеван Кривица је доказаном драматуршком вештином **транспоновео време** **најанка култног романа Уна (Моје Кайора)** и **прилагодио** садашњем времену, а њуину њрозног казивања **прећворио** у **узбудљив драмски њекст**.

Оно **што** је веома **бијно**, у овом **исћуику очувана је аућенћност** Кайоровог **стила**", подвукао је жири.

"Награда града Врања" за **колективну игру**, као и **награда публике** "Радослав Радивојевић" (са просечном оценом **4,96**) додељене су представи **Марћин удио**, Народног позоришта Републике Српске у Бањалуци.

Жири је навео да је уметнички ансамбл ове представе "на **узбудљив и њоћресан начин** донео њричу о судбини малих људи у њрератним и ратним временима **расјада Јућославије**". "Врлина њлумачког анћажмана је у њиховој **надахнућој и вирћуозно оркестрираној ићри**", пише у образложењу.

Све одлуке жирија донете су **једногласно**. У конкуренцији за награде је ове године било **седам представа**. Фестивал је **четврти пут** заредом имао међународну селекцију. Одржан је под слоганом "**Између судбине и обичног живоћа**". Пет представа било је из Србије, а по једна из Републике Српске и Бугарске.

СИНОЋ НА БОРИНИМ ПОЗОРИШНИМ ДАНИМА

У оквиру седне, уједно и последње, такмичарске вечери на 46. *Бориним позоришним данима*, врањска публика је имала прилику да погледа представу *Црно злато* аутора Дејана Дуковског, у режији Оливера Фрљића, а у извођењу ансамбла Београдског драмског позоришта.

ОЦЕНА ПУБЛИКЕ ЗА
ПРЕДСТАВУ
ЦРНО ЗЛАТО

4,57

Разговор о представи *Црно злато* Свет који више није исти као раније

У разговору након представе *Црно злато*, у извођењу Београдског драмског позоришта (БДП), која је одиграна последње, седме такмичарске вечери 46. “Бориних позоришних дана”, учествовали су глумци Наташа Марковић, Ања Ђурчић, Амар Ђоровић, Милутин Милошевић и Ана Јанковић, уз присуство осталих чланова ансамбла представе. Разговор је модерирала драматуршкиња Јелена Гавриловић.

Јелена Гавриловић: Добро вече свима, добро дошли на последњи “окрутили смо” у оквиру седме вечери “Бориних позоришних дана”. Вечерас су са нама чланови ансамбла Београдског драмског позоришта (БДП), који су, у оквиру такмичарског програма, извели представу “Црно злато”, у режији Оливера Фрлића, а по тексту Дејана Дуковског. За почетак, “Анџела” је лик који стоља делује као неко ко је успео да се ослободи средине из које потиче, али њен повратак указује на то да ња еманципација није

значила и потпуно ослобођење од прошлости. Како сте видели однос између њене стољашње ситуације и унутрашње потребе за породичним прихватањем?

Ања Ђурчић: Мислим да је то неки универзални проблем, и да свако од нас, ко делује иоле храбро споља, има своје борбе изнутра, тако да није нешто што нисам могла да пронађем у себи. Ето, то је онако једна моја спојница са ликом Ангеле, која ми је помогла да дођем до остварења улоге и приказивања тог лика на сцени.

Јелена Гавриловић: Да ли мислите да “Димитријев” однос према “Анџели” произилази из патријархалних уверења или из осећаја да је изгубио контролу над сопственим животом и породицом?

Милутин Милошевић: Па, и једно и друго. Имам утисак да су нераскидиве те две ствари,

БИЛТЕН 8

да једна условљава другу и да је проблем што он не може да се ослободи тог неког патријархалног патерна, очекивања окружења и себе у том окружењу... И да, на неки начин, веродостојно приступи том односу, да му приђе изнутра и докучи оно што заправо јесте и што заправо осећаш - а то је љубав према детету, свакако. Али, те стеге које он има уносе немир и неспокој и он не може да се с тим помири.

Јелена Гавриловић: Улога "Белог миша" у представи је веома занимљиво решење које подсећа на неку гротескну бајку - која је његова симболика?

Ана Јанковић: Његова појава у ствари означава тренутак када Ангела креће да се мења и почиње да "пуца". То је она сцена када она силује "Барабу" (игра га Љубомир Булајић, п.а).

Ања Ђурчић: У суштини, барем ја тако читам ту улогу, "Бели миш" представља наговештај да ће нешто лоше да се деси. Он је та нека зла коб, која је стално ту негде међу нама, и појављује се у кључним трагичним тренуцима.

Ана Јанковић: И тај лик није ни у првобитном тексту, то је Оливер (Фрљић, редитељ п.а) додао, заправо је заменио лик конобара.

Ања Ђурчић: Да, тај лик је редитељско решење. Наташа Милошевић: Нешто супротно од оног "миш бели срећу дели"...

Јелена Гавриловић: Да ли је и у којој мери страх присутан у односу између ликова и да ли је он можда снажнији покретач њихових поступака - од љубави, преко интереса до мржње?

Наташа Милошевић: Амар ће (Ђоровић, улога "Семира" п.а), може он то (смех...)

Амар Ђоровић: Нисам уопште чуо питање... (смех...) Па, овај, у суштини мој лик нема

страхове, само интересе, тако да ја не могу говорити о страховима, препустио бих неком од колега.

Ања Ђурчић: Ево, могу ја из визуре свог лика да кажем, да спасим Амара (смех...) Мислим да је и страх, као и ово прво што сам поменула, саставни део свих наших бића. И у суштини, ми отворимо много неких тема, па и за мој лик "Ангеле", али постоји једна универзална тема а то је - страх од неприхватања. Посебно од стране оних од којих би требало да будемо прихваћени.

Наташа Марковић: Али, није само страх. Ево, ту има и једна туга, барем што се тиче мог лика "Маре". Постоји јако велика туга. Прво имаш то неко неприхватање, а потом ту неку тугу која те потпуно промени као особу. Ови ликови и цела ова ситуација у представи су као нека катарзична, трагична античка комедија. Она има тај степен туге у ликовима који потпуно мењају карактере. То је можда тај први степен - неприхватања, љутње, бесови - али онда долази туга која је неиздржива.

Јелена Гавриловић: *Да ли има њишања из њублике, уморни сће, не бисмо да вас много мучимо.*

Наташа Марковић: Ово нам је треће вече како узастопно играмо представу, гостовали смо претходно две вечери у Скопљу. Али, људи слободно питајте. Ми смо весела екипа... (смех у сали...)

Ања Ђурчић: Одморни смо тотално (смех у press сали...)

Јелена Гавриловић: *Пошто нема њишања, хвала вам на разговору и учешћу на "Бориним њозоришним данима"...*

Интервју са глумицом Ањом Ђурчић

Да ли си први пут у Врању, како ти се допада наш град?

Шетала сам пре пробе по граду, уздуж и попреко, ваш град је стварно чаробан. Делује ми јако ушушкан и жив. Имам велику жељу да обиђем кућу Боре Станковића, што ћу учинити сутра чим устанем.

Какав однос имаш према делу Боре Станковића?

Много ми је драго што се тако „наместило“ да дођем у Врање баш на овај јубилеј. Некако и са представом **Црно злато** која се може можда сматрати наследницом Борине поетике у опусу Дејана Дуковског, јер у свим његовим делима постоји сукоб заједнице и појединца који има одређену визију живота. Мислим да смо тематски уболи да сада дођемо овде.

Мислиш ли да су теме којима се бави Дуковски ближе југу или су пријемчиве подједнако сваком поднебљу?

Прво сам мислила да је ово једно универзално балканско питање, али заправо је нешто са чиме може да се пронађе било који појединац на нашој планети. Питање породичних односа, цена наше тврдоглавости и ината... шта је оно што нас тера да не прихватимо наше ближње онаквима какви они јесу. Нема везе са локалитетом, сви смо ми људи и ово је једна људска борба.

Обзиром на тему трансродности, да ли сте се прибојавали реакција публике ван Београда?

Могу рећи да ја нисам, гостовали смо у Прилепу и толико је било када се Прилепом заорила песма из представе. На жалост постоје предрасуде да одмаком од Београда људи не прихватају овакве теме. Међутим из нашег личног искуства већу тежину је имало у Београду него ван њега. Људи су дивно реаговали и разумели су све што смо хтели да поручимо. Ми пред публиком отварамо нека питања и мислим да су они свако то питање схватили и да је свако од њих отишао кући са новом темом за размишљање.

Увек је добро када представе путују и срећу се са новом публиком, то је оно што најалост фали нашим позориштима поготово у провинцији.

На жалост то је тачно, али се надамо бољим временима за српску културу.

Пре свега честитам ти на награди „Зоранов брк“ за глумачку бравуру!

Хвала много!

Претпостављам да те људи препознају са малих екрана из серија *Извор, Време смрти*, *Ошмица*, *12 речи*... али бих волео да те представимо и као позоришну глумицу, јер јеси присутна у оба медија. У којима све представама глумиш и спремаш ли нешто ново?

Не знам колико ме људи знају, тек сам на почетку, али ми је драго што су моји почетци везани за позориште. У Београдском драмском играм још у *Бојојављенској ноћи*, *Више од ијере* и у представи *Тихо шише*... тренутно спремамо нешто са Борисом Лијешевићем, не бих превише да откривам. Оно што могу да кажем да ће то бити лековита представа, нарочито за нас уметнике. Надам се да ћемо се ето можда и са том представом видети поново у Врању.

БИЛТЕН 8

Осврт на представу *Црно злато*, Ти си, ћерко, татин син

Представом *Црно злато*, насталом према тексту Дејана Дуковског, у режији Оливера Фрљића и извођењу ансамбла Београдског драмског позоришта, 27. октобра затворен је такмичарски програм 46. „Бориних позоришних дана” у Врању. Кроз причу о једној породици која покушава да опстане на маргинама друштва, представа отвара питања идентитета, припадности, сиромаштва и последица друштвених промена. У средишту драме налази се сукоб између света који нестаје и оног који никада није успео да настане, док се личне судбине јунака преплићу са искуством дуготрајне и недовршене транзиције на простору бивше Југославије.

Радња је смештена у кућу поред ауто-пута, у којој живе Димитрије (Милутин Милошевић) и Мара (Наташа Марковић), брачни пар чија је свакодневица обележена сиромаштвом, дуговима и ишчекивањем. Њихов живот одвија се у простору који као да је остао заробљен у неком прошлом времену, док свет око њих наставља да се мења. Саобраћај који непрестано пролази поред куће постаје својеврсна метафора друштва које се креће напред, остављајући појединце на његовој периферији. Породичну свакодневицу додатно компликују ћерка Ката (Јана Милосављевић), адвокат Семир (Амар Ђоровић) и извршитељка (Бојана Стојковић), чији долазак отвара питање дуговања, власништва и могућности опстанка. Међутим, кључни преокрет наступа појавом Ангеле (Ања Ђурчић), успешне пословне жене која долази из Шпаније и за коју се постепено открива да је заправо Ангел, давно изгубљени син породице. Њен повратак покреће низ сукоба и суочавања са породичном прошлосту, али и са предрасудама средине из које је потекла.

Кроз однос Ангеле и њене породице, Дуковски испитује колико је појединац слободан да изгради сопствени идентитет у друштву које различитост доживљава као претњу. Димитријева немогућност да прихвати своје дете открива дубоко укоренење патријархалне обрасце, док

се Ангелин повратак може разумети и као покушај да поново успостави однос са породицом, али и да се суочи са насиљем и одбацивањем које је раније доживела. Истовремено, њен материјални успех отвара још једну противречност: друштво које одбацује појединца због његове различитости спремно је да промени однос према њему када стекне новац и друштвену моћ.

Режија Оливера Фрљића удаљава се од реализма и гради сценски свет у којем се преплићу гротеска, апсурд, црни хумор, мелодрама и трагедија. Представа се развија кроз низ динамичних, фрагментарних призора, при чему се нагле промене атмосфере и жанра користе како би се нагласиле противречности живота њених јунака. Комичне ситуације смењују се са узнемирујућим призорима насиља, због чега публика непрестано прелази из позиције посматрача трагикомичне свакодневице у позицију сведока озбиљне друштвене и личне трагедије.

Сценографија Игора Паушке, коју чини само једнакућа, наглашава осећај друштвене и егзистенцијалне изолације. Употреба магле, светла

БИЛТЕН 8

и покретних сценских елемената доприноси стварању простора који се налази између конкретне балканске свакодневице и готово надреалног пејзажа. Костими Татјане Радишић истичу социјалне разлике међу ликовима, док музика и кореографисани сценски покрет уносе елементе стилизације који повремено попримају карактер кабареа или гротескног мјузикла. Посебно се издваја мотив мака, односно „црног злата“, који функционише као симбол обећаног благостања, лаке зараде и илузије о могућности изласка из сиромаштва. Надреални мотив Белог Миша додатно удаљава представу од реалистичке породичне драме и уводи елементе бајковитог.

Глумачки ансамбл прати овако постављен редитељски концепт, комбинујући психолошки препознатљиве односе са наглашеном стилизацијом. Милутин Милошевић у улози Димитрија обликује лик ауторитарног оца чији су ставови одређени традиционалним схватањем породице, док Наташа Марковић као Мара

представља његову емотивну противтежу. Ања Ђурчић у улози Ангеле носи главни сукоб, будући да се кроз њен лик преламају питања личног идентитета, потребе за прихватањем и односа према прошлости.

Црно злато је комад о људима који су остали између прошлости коју не могу да врате и будућности коју не успевају да изграде, а породица је само слика једног заосталог друштва које формално пролази кроз промене, али у којем старе предрасуде и неједнакост настављају да одређују животе појединаца. У оквиру овогодишњих Бориних позоришних дана, ова представа доноси још једно промишљање односа појединца и заједнице, подсећајући на то колико су лични идентитет и могућност избора нераскидиво повезани са друштвом у којем живимо.

Јелена Гавриловић,
драматуршкиња

БИЛТЕН 8

Вечерас на репертоару

У част награђених

Балет инспирисан романом
Боре Станковића

НЕЧИСТА КРВ

Кореографија: Милош Исаиловић
Ободско слово, Подгорица
Битеф театар, Београд

Среда, 28. октобар у 20 часова

Кореограф: Милош Исаиловић
Композиторка: Ана Крстајић
Сценографиња: Андреја Рондовић
Костимографиња: Вера Дамјановић
Драматург: Игор Коруга
Дизајнер светла: Драган Ђурковић

Bitef
TEATAR

Играчи:

Тамара Пјевић
Ивана Савић-Јаћић
Милица Јевић Дрндаревић
Јована Грујић
Сања Нинковић
Маша Јањушевић
Лара Илиев

Фотографиња: Ната Кореновскаиа
Организаторка: Ленка Милорадовић

БИЛТЕН 8

ПОЗОРИШНИ ФЕСТИВАЛ БОРИНИ ПОЗОРИШНИ ДАНИ
СМЕХ, ТИШИНА, ИСТИНА И ЈОШ ПОНЕШТО, Врање, 21 - 28. октобар 2026.

Оснивач - Град Врање

Организатор - ЈУ Позориште „Бора Станковић“ Врање

Директор фестивала - Кристина Јањић Стојановић

Селектор - Спасоје Ж. Миловановић

Уметнички директор - Бојан Јовановић

Технички директор - Горан Стојковић

Визуелни идентитет - ГДС ГРИФОН Врање

Односи с медијима - Јасмина Јанковић

Маркетинг - Миланка Стојковић

Финансије и рачуноводство - Марија Ристић Златановић

Организациони одбор:

Председник - др Слободан Миленковић, градоначелник

Заменик председника - Милан Илић, заменик градоначелника

Чланови:

Зорица Јовић, председница Скупштине града

Данијела Милосављевић, члан Градског већа за ресор – социјална питања, локална самоуправа и информисање

Бојан Костић, члан Градског већа за ресор - буџет и финансије

Кристина Јањић Стојановић, директор ЈУ Позориште „Бора Станковић“

Бојан Јовановић, уметнички директор ЈУ Позориште „Бора Станковић“

Горан Стојковић, технички руководиоца ЈУ Позориште „Бора Станковић“

Јасмина Јанковић, руководиоца маркетинга и самостални организатор ЈУ Позориште „Бора Станковић“

Вида Стојановић, самостални саветник у Одсеку за образовање, културу, спорт и омладину

Јелена Пејковић, секретар Градског већа

Уредништво билтена:

Бојан Јовановић - глумац и уметнички директор позоришта

Бојан Тасић - драматург

Јелена Гавриловић - драматуршкиња

Дејан Димић - новинар

Богдан Јанковић - редитељ

Покровитељи фестивала:

ВРАЊЕ

Република Србија
Министарство културе и информисања

ДУНАВ
ОСИГУРАЊЕ

VITEZ & KOM

CONNECT
FREIGHT

Пријатељи фестивала

Prenočište
SoLe

ALEKSIĆ

ЗЛАТНА
ЛУПА

KAVIM
Jedinstvo
VRANJE

Bivoda

ГРАДСКА
МЕЈАНА

Медијска подршка

ВРАЊСКА

ПОЛИТИКА

вечерње
НОВОСТИ

VRANJE NEWS

